

4. roszczenie konsumenta o zwrot świadczeń, które spełnił na podstawie nieważnej umowy kredytu (rat kredytu, opłat, prowizji i składek ubezpieczeniowych) powinno zostać obniżone o równowartość odsetek kapitałowych, które przysługiwałyby bankowi, gdyby umowa kredytu była ważna, podczas gdy bank może domagać się zwrotu świadczenia, które spełnił na podstawie tej samej nieważnej umowy kredytu (kapitału kredytu) w pełnej wysokości.

(¹) Dz.U. 1993, L 95, s. 29

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd
Administracyjny we Wrocławiu (Polska) w dniu 1 marca 2022 r. – YD przeciwko Dyrektorowi
Krajowej Informacji Skarbowej**

(Sprawa C-146/22)

(2022/C 284/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: YD

Strona pozwana: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 lit. a) i c); art. 14 ust. 1 i art. 24 ust. 1, art. 98 ust. 1 – 3 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹) w związku z art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (²) w związku z pkt 1 i 12a załącznika nr III do tej dyrektywy oraz motywami 4 i 7 tej dyrektywy, jak też zasada lojalnej współpracy, zasada neutralności podatkowej, zasada legalizmu podatkowego oraz zasada pewności prawa stoją na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak zastosowane w niniejszej sprawie, które przewidują obniżoną stawkę VAT 5 % dla towarów spożywczych m.in. napojów zawierających mleko odwołując się do kodu nomenklatury scalonej CN 2202, wykluczając z tej stawki towary spożywcze m.in. napoje zawierające mleko zaklasyfikowane do usług związanych z wyżywieniem w oparciu o polską klasyfikację statystyczną (PKWiU 56) i stosując wobec takich towarów (ich dostaw lub usług) obniżoną stawkę VAT 8 %, w sytuacji gdy przeciętny konsument dokonując nabycia tych towarów czy też usług traktuje te dostawy (usługi) jako zaspokajające tą samą jego potrzebę?
- 2) Czy praktyka administracyjna powodująca zastosowanie dwóch różnych, obniżonych stawek VAT wobec towarów mających te same obiektywne cechy i właściwości w zależności od wystąpienia usług przygotowania i podania takiego towaru, różnicująca tym samym takie towary pod względem podmiotowym, a nie przedmiotowym jest zgodna z zasadą neutralności podatkowej i zasadą pewności prawa?

(¹) Dz. U. 2006, L 347, s. 1.

(²) Dz. U. 2011, L 77, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Krakowie
(Polska) w dniu 31 marca 2022 r. – „R” S.A. przeciwko AW „T” sp. z o.o.**

(Sprawa C-225/22)

(2022/C 284/17)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Apelacyjny w Krakowie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „R” S.A.

Strona pozwana: AW „T” sp. z o.o.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) w zw. z art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (KPP) i z art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że zezwala ona sądowi krajowemu na niezastosowanie obowiązującego na mocy prawa krajowego, w tym rangi konstytucyjnej, orzeczenia sądu konstytucyjnego, o ile orzeczenie to wyłącza badanie przez sąd krajowy, czy – z uwagi na sposób powołania sędziów – organ sądowy jest sądem niezawisłym, bezstronnym i ustanowionym uprzednio z mocy ustawy w rozumieniu prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w zw. z art. 47 KPP i z art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przyjętemu przez Państwo Członkowskie: a/ zakazującemu sądowi krajowemu oceny zgodności z prawem powołania sędziego, a w konsekwencji badania, czy organ sądowy jest sądem w rozumieniu prawa Unii Europejskiej oraz b/ przewidującemu odpowiedzialność dyscyplinarną sędziego za czynności orzecznicze związane z przedmiotowym badaniem?
- 3) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w zw. z art. 47 KPP i z art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd powszechny spełniający wymogi stawiane sądowi w rozumieniu przepisów unijnych, nie jest związany wyrokiem sądu ostatniej instancji – w składzie którego zasiadają członkowie powołani na urząd sędziego z rażącym naruszeniem prawa krajowego regulującego postępowanie nominacyjne na urząd Sędziego Sądu Najwyższego, skutkiem czego sąd ten nie spełnia wymogu sądu niezawisłego, bezstronnego, ustanowionego uprzednio na mocy ustawy i zapewniającego jednostkom skuteczną ochronę prawną – wydanym na skutek nadzwyczajnego środka zaskarżenia (skargi nadzwyczajnej), uchylającym prawomocne orzeczenie i przekazującym sprawę sądowi powszechnemu do ponownego rozpoznania?
- 4) W razie udzielenia pozytywnej odpowiedzi na pytanie trzecie – czy art. 19 ust. 1 akapit drugi, art. 2, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 3 TUE w zw. z art. 47 KPP i z art. 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że brak związania oznacza, iż
 - orzeczenie wydane przez sąd ostatniej instancji, ustanowiony w sposób opisany w pkt 3, nie jest orzeczeniem w sensie prawnym (jest orzeczeniem nieistniejącym) w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej, a oceny w tym zakresie może dokonać sąd powszechny spełniający wymogi stawiane sądowi w rozumieniu przepisów unijnych,
 - czy też orzeczenie wydane przez sąd ostatniej instancji, ustanowiony w sposób opisany w pkt 3, jest orzeczeniem istniejącym, ale sąd powszechny rozpoznający ponownie sprawę jest uprawniony i zobligowany do odmowy zastosowania przepisów prawa krajowego dotyczących konsekwencji tego orzeczenia, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia jednostkom skutecznej ochrony prawnej?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 14 kwietnia 2022 r. – Finanzamt Hannover-Nord/H Lebensversicherung**

(Sprawa C-258/22)

(2022/C 284/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Finanzamt Hannover-Nord